

Нѣкой казва; азъ повѣрвахъ въ тебе. Е, какво повѣрва? — Че всичко можешъ да направишъ. Какво ме интересува, че ти вѣрвашъ, какво азъ мога да направя всичко? Ти какво можешъ да направишъ! Това, което азъ мога да направя, то е, което ме подига въ моитѣ очи, но ако ти вѣрвашъ, че мога да направя нѣщо а не стане, тога азъ падамъ въ твоитѣ очи. Хубаво, азъ не казвамъ, че трѣбва да мислимъ така, но важното сега за насъ хората, които сме вече до прага на новата култура е, да излѣземъ отъ старата култура тѣй, както рибитѣ излѣзоха отъ водата навънъ. И ще излѣземъ! Писанието казва: „Всички ще бждатъ грабнати горѣ въ въздуха“. Ще излѣземъ изъ гжстата срѣда на този животъ, както рибитѣ, и ще разрѣшимъ единъ важенъ въпросъ въ свѣта — братство и Любовь. Този въпросъ ще се разрѣши само въ новата култура. Важниятъ въпросъ за насъ не е този за спасението, както проповѣдватъ нѣкои. Спасението не е въпросъ, то е едно състояние на земята. За насъ важенъ въпросъ е новиятъ животъ, който Богъ внесе въ свѣта. Защото желанието на Бога, Който е направилъ свѣта и хората, е всички негови чада да не умиратъ Въ Писанието се казва: „Богъ не благоволява въ смъртѣта на своитѣ чада. Той има за цѣль, всички тия дѣца да живѣятъ“.

Сега Христосъ изпитва своитѣ ученици, могатъ ли тия всички хора да се нахранятъ съ петъ хлѣба и двѣ риби? Казва единъ отъ ученицитѣ Му: „И 200 динарии нѣма да стигнатъ на тѣзи хора за хлѣбъ“.

„Христосъ знаеше, какво щѣше да прави“.